

pa, ko jo je on, priča, predjal na ograjo, jo je celó v usta vzel in krepko potegnil. Ravno tako je videl „liedertaflerje“ brez srajc, dva celó z zgornjim životom čisto naga za cerkvijo, kjer se ljudje sprehajajo. Na vprašanje gospoda sodnika potrdi tudi on, da so na orglah igrali take, po katerih „se dá že plesati“.

Šmarnogorski mežnar potrjuje, da so „gospodje“ hodili brez srajc okoli cerkve in da jim nazadnje nobena ženska ni hotela več streči. On pravi, da je med njimi bilo videti tudi ženske Ljubljancanke.

Najodličneje govori gosp. Škrbinec, čevljar z Ljubljane. On je bil tisto nedeljo na gori s svojo rodovino, med katerimi ste bili dve hčeri po 16 in 14 let. Ko so stopili v gostilnico, je sedel za mizo „liedertafler“ brez srajce, da je spod suknje kazal nagoto. Na to so se vsi nevoljni obrnili v stran. Ravno take „zulukafre“ je bilo videti okoli cerkve, srajce pa so se po grmovji sušile. Zato se je on zopet s svojo rodovino obrnil in šel v gostilnico nazaj, ko je bila prazna teh divjakov. On sklene, da tako nespodobno obnašajočih se omikanih ljudi še nikdar videl ni. (Zanimivo je o tej priči to, da jo je Wawreczka poklical za se, pa se je tako opekelnj njo.)

Priče tožnika Wawreczke ne vedó nič povedati, še tega ne morejo vtajiti, da bi „liedertaflerji“ v Medvodah ne bili krog kozolcev, polnih žita, kadili.

Razsodba o tej zadevi je bila v soboto popoldne. Po tej je bil toženi odgovorni vrednik „Novic“ gosp. A. Majer spoznan nekrivega prestopka §. 21. (da Wawreczkinega popravka ni sprejel), a tožnik E. Wawreczka je bil obsojen, poplačati stroške vse obravnave, ker, čeravno ni dokazalo se po priseženih pričah vse, kar so „Novice“ pisale o „liedertaflerjih“, so vendar dokazane glavne točke, in to, da so se nespodobno obnašali na Šmarni gori v cerkvi in okoli nje, pa tudi še v Medvodah tako, da se je moglo res dražiti ljudstvo in vznemirjati.

Po razsodbi, katero je gospod sodnik naznanil v slovenskem jeziku, je Wawreczka rekel nemški: „Jaz pač nisem vsega razumil, pa se vendar pritožim“. Slobodno mu, a „liedertaflerji“ mu menda ne bodo hvaležni za to, da je njihove umazane srajce zdaj tako pred svetom razobesil. Je neka reč, ki tem huje smrdi, čem bolj jo mešaš. Menda bo zdaj Wawreczka vsaj enkrat dosti imel.

— Iz Kranja nam je došlo sledeče vprašanje:

„Drage nam „Novice“, ki ste se zmerom zanimale za naše šolstvo, vprašajte vendar sl. vodstvo naše na novo oživljene gimnazije, zakaj do zdaj še ni oficijelno oklicalo, da se letos zopet odpre 1. razred naše gimnazije? Začetek šole je uže prav blizo, in starišem našega gorenjskega kraja, za katere še posebno so presvitli cesar dovolili nam gimnazijo, je vendar treba to zvedeti ob pravem času, kam bodo dali svoje sinove, ki želijo naprej študirati? Nam se to odlašanje javnega oklica nekako čudno zdi in marsikaj se ugibuje, kar ne spričuje ravno, da bi sl. vodstvo imelo posebno srce za to, da so milostljivi cesar Gorenjcem zopet dali gimnazijo.“

Več mestjanov.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — V prihodnje volitve državnih poslancev na Českem, v Bukovini, v Mariboru in Gorici se bojda vlada noče nič mešati. Mi ta sklep vlade obžalujemo, ker bodo zdaj uradniki prosto voljo imeli, agitirati zoper vlado, katera jim preseda, kakor kamen v želodcu.

— Potovanje cesarjevo je povsod slovesno. V nedeljo se je pripeljal cesar v Olomuc na Moravsko. Ulice in hiše so bile krasno olepšane, navdušenega ljudstva vse polno. Predstavile so se mu vse oblastnije, predstojniku olomuške založnice je odgovoril česki. Prostevojski okrajni glavar ga je pozdravil česki, na kar je cesar odgovoril, da ga jako veseli slišati, da zna okrajni glavar tako dobro česki. Vsa slovesnost je imela bolj česko-naroden značaj.

— 25. avgusta je kranjski pešpolk baron Kuhnov, št. 17, ki je zdaj tukaj, ter še en drug polk in en batalijon lovcev izmarširal tako rekoč za preskušnjo pred Nj. veličanstvom cesarjem. Cesar je bil s kranjskim polkom jako zadovoljen ter ga je javno pohvalil z besedami: „Podrobno izurjenje tega polka je vrlo dobro, disciplina je izvrstna posebno v streljanji. Vojaki so jako pazljivi, urni ter gibčni v izvrševanji ukazov ter je predstraža polkova izvrstno pričela boj.“

Nj. veličanstvu cesarju so dopadle, kakor je rekel sam, tudi krepke postave teh naših slovenskih vojakov, ter njih inteligentni obrazi. Zadovoljno se je cesar izrazil, kako so kranjski fantje močni ter marljivi. Pri enem oddelku je dejal cesar: „Zdaj so pa ljudje uže dosti pokazali, kaj zamorejo, zdaj naj se le odpočijejo.“

— Slavnoznani državni poslanec naše stranke in c. kr. nadsodnije svetnik Lienbacher je imenovan dvorni svetnik pri c. kr. najvišji sodnji dunajski. To je hud udarec centralistični koteriji gornje-avstrijski in salcburški, ki so obiraje poštenega možaka na vse kriplje zoper njega agitovali, da ni postal predsednik niti gornje-avstrijske niti salcburške sodnije. Sedanja ministar pravosodja je tedaj popravil, kar sta Glaser in Streemayr grešila.

Turčija. — O Albancih se poroča, da se Turčiji nočejo udati. Turški odposlanec Riza paša je dne 24. t. m. zbral vse vodje albanske lige okolo sebe, ter jim je baje prigovarjal, da se udade volji porte, ki hoče (?), da se odstopi Črnogorcem Osinj. Ker se niso ti vodje hoteli udati, je ukazal zvezati jih, a ljudstvo jih je osvobodilo, ter protilo Rizi paši s smrtjo. Riza paša je poklical svoje vojake okolo sebe, da ga varujejo.

— Turčija še zdaj ne verjame, da je evropske vlade volja resno postopati z njo, žuganje z vojnim brodom se zdi sultanu prazno. Zdaj so se po davkih državne kase zopet nekoliko napolnile in uporniki proti Grški in Črnigori se pridno podpirajo. Zadnji čas je toraj, da se Turku res zobje pokažejo.

Doneski za spominek v Naklem po pokojnem škofu Legatu.

Poleg uže priobčenih 19 gold. 50 kr. so donesli: g. Karol Tedeschi, župnik v Gorjah 5 gold., g. Janez Urbanček, župnik v Krašnji 2 gold., g. Jan. N. Legat, gimn. profesor v Trstu 20 gold., g. Janez Keršič, župnik na Jesenicah 1 gold., mil. gosp. dr. Jan. Nep. Glavina, škof poreški in puljski 100 gold., gospica Helena Legat, sestra pokojnega škofa 100 gold., g. Franjo Orlič, župnik v Žminju (v Istri) 2 gold., g. P. Herman Venedig, kapit. bened. reda zopet 2 gold., g. P. Herman Venedig, c. k. profesor v Paznu (v Istri) 2 gold., N. Venedig, posestnica v Kajri v Egiptu 1 gld., skupaj 254 gold. 50 kr.